

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

være rigtigt at gøre det paa en noget anden Maade. Der ligger ikke deri nogen Tilkendegivelse af, at jeg i al Almindelighed ønsker at gøre, som jeg selv vil, men kun en Tilkendegivelse af, at det til syvende og sidst maa være mig, der har Ansvar, og naar jeg skal bære dette Ansvar, maa jeg ogsaa gøre det, som jeg i hver enkelt Situation anser for at være det rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var imod Loven og mente, at Rigsdagen i Virkeligheden udmærket godt kundetilrettelægge hele dette Arbejde. Jeg skal undlade at gaa ind i en Diskussion med det ærede Medlem, idet jeg er bange for, at det meget let vilde blive opfattet paa den Maade, at jeg vilde tilsidesætte den Respekt, som Rigsdagen har Krav paa, og undlade at tage det Hensyn, som man bør vise bl. a. dette høje Ting.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremsatte forskellige Bemærkninger, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, og spurgte ligesom tidligere underhaanden, hvordan det kan være, at det er saa svært at faa fat i Sytraad. Vi har stadig Opmærksomheden henvendt paa denne Foreteelse, som kun kan skyldes, enten at Beholdningerne er for smaa, eller at de i nogen Grad gemmes hen. Hvis Beholdningerne er for smaa, vil jeg gerne fralægge mig Ansvar, herfor, for saa vidt som vi i Tide har opfordret til at forøge Importen for bedst muligt at kunne dække Behovet. Hvis det kan konstateres, at man gemmer Sytraaden hen — for, skal vi sige at vente paa bedre Tider, maa vi prøve paa at finde Midler til at tilfredsstille Behovet paa dette Omraade, som jeg erkender er overmaade vigtigt for os alle sammen.

H. P. Hansen (Sorø A.): Der har fra forskellige Ordføreres Side været Enighed om, at dette Lovforslag burde gennemføres, men der har lydt Røster om, at man ikke burde forlænge Loven til Udgangen af Oktober Maaned. Egentlig synes jeg, at denne Lov skulde gælde paa ubestemt Tid, men at vi skulde forhandle den hveranden Maaned, finder jeg i alt Fald ganske urimeligt, og det Tidspunkt, der nu er fastsat, synes jeg tager Hensyn til alle de Anskuelser, der har været fremme tidligere om, at Lovens Tidsfrist ikke skulde være ubegrænset. Jeg vil derfor meget henstille, at man ikke forandrer Lovforslaget paa dette Punkt.

De ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Hassing-Jørgensen mente, at hvis man skulde gaa til en Nedsættelse af

Antallet af Medlemmerne i Det erhvervsøkonomiske Raad, kunde der kun være Tale om Embedsmændene. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mente, at disse Repræsentanter kunde møde uden Stemmeret. Det vilde være noget nyt, naar man delegerer Embedsmænd som Medlemmer af et Udvalg, at de saa ingen Stemmeret maa have, og det vilde i alt Fald være mærkeligt, naar man engang har givet dem Stemmeret, saa at fratage dem den. Naar man ser paa, hvilke Embedsmænd der er Medlemmer, saa tror jeg at kunne hævde, at de tilfører Raadet megen Sagkundskab, og jeg tror heller ikke, at nogen af Raadets Medlemmer tør paastaa, at de ved deres Afstemninger har bidraget til et Resultat, som Raadet i sin Helhed ikke har ønsket.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte i Dag om Lønoverenskomsterne og mente, at de ikke kunde holde i det lange Løb, og at det var uheldigt, at de var truffet. Det er meget muligt, at man ikke kan fortsætte, men det vil dog være ganske urimeligt, at man paa en Tid, hvor Erhvervene er gaaet saa stærkt ind for, at de skulde kunne opretholde den Fortjeneste, de har haft tidligere, vilde sige til Arbejderne, at de ikke skulde have Del i denne Fortjeneste. Jeg forstaa ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saaledes, at han mener, at hvis det Tidspunkt kommer, hvor man ikke er i Stand til at udrede Lønningerne, saa bør der finde en Nedsættelse Sted af Indtægterne overalt, saaledes at den Besparelse, som det ærede Medlem talte saa stærkt om maatte gennemføres, kommer til at ramme alle; for det er jo muligt, at den Tid vil komme, hvor alle bliver nødsaget til at gaa til en Nedsættelse af Levevilkaarene.

Det ærede Medlem Martin Nielsen mente, at man skulde gaa til at rationere næsten alle Varer og beslaglægge Lagrene. Saa vidt mig bekendt er det alene Kullene, der har været Mangel paa herhjemme — ja, saa er der Sytraaden, men andre Varer har der, mig bekendt, ikke været Mangel paa. Man opkøbte nok i sin Tid Sukker, skønt der var rigeligt af Sukker her i Landet, men det er for længst forbi; nu er Befolkningen blevet klar over, at der er ingen Grund til at være nervøs paa dette Omraade. Alene for Brændselets Vedkommende kan man sige, at der har været en Tid, hvor der var Vanskeligheder. Men at det just skulde være Kommunisterne, der kritiserede, at denne Lov ikke var benyttet i større Udstrækning, end Tilfældet er, forekommer mig noget mærkeligt, thi jeg tager næppe fejl, naar jeg siger, at ingen af de